

Τί είναι οι προφητείες και γιατί να μη γίνο-νται σαφείς χρονικά; - Γέρων Ιωσήφ Βατοπαιδινός († 2009)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#)

Προφητεία είναι η πρόρρηση όσων πρόκειται να γίνουν με τη βοήθεια και των ενέργεια της θείας Χάριτος. Ο Θεός, που κατασκεύασε και φροντίζει τα πάντα, με των πανσωστική πρόνοιά του, «αυτός που τα γνωρίζει όλα πριν να γίνουν», πληροφορεί τον άνθρωπο εκ των προτέρων για το τί πρόκειται να συμβεί στο άμεσο ή και στο μακρινό μέλλον, για δύο λόγους.

Πρώτο, για να μην εκτρέπεται από τους φυσι-κούς και ηθικούς κανόνες της ζωής και δεύτερο -και πιο σημαντικό-, για να γνωρίζει ότι τα σύμπαντα διοικούνται και διέπονται από τη θεία πρόνοια, ό-πως αρχικά ρυθμίστηκαν· «ένα γιώτα ή μία οξεία δεν θα πάψει να ισχύει μέχρι τη συντέλεια του κόσμου» (Ματθ. 5,18).

Αν η προφητεία είναι από τον Θεό, και άρα ενέργεια της θείας Χάριτος, τότε με αλήθεια πληροφωρεί αυτό, που ο Θεός αποκαλύπτει για τη σωτηρία και ωφέλεια του ανθρώπου. Αν όμως η προφητεία δεν είναι εκ Θεού, πρόκειται για απάτη και δόλο σατανικό, που σκοπό έχει τη ζημιά και την αποπλάνηση του ανθρώπου, αυτό που ο διάβολος επιδιώκει πάντοτε.

Το απόλυτο όργανο και μέσο που ο διάβολος διαθέτει είναι το ψέμα και η απάτη και με αυτά νοθεύει την αλήθεια, για να βλάψει τον άνθρωπο. Ο Κύριός μας αποκαλύπτει τη διαβολική ιδιότητα, για να μη την πιστεύουμε. Στους διεφθαρμένους Ιουδαίους, που αντέγραφαν το δάσκαλό τους διάβολο, ο Κύριός μας έλεγε: «ο πατέρας που έχετε εσείς είναι ο διάβολος, κι όσα επιθυμεί ο πατέρας σας αυτά θέλετε να κάνετε. Εκείνος εξ αρχής ήταν ανθρωποκτόνος και δεν μπόρεσε να σταθεί μέσα στην αλήθεια, γιατί δεν υπάρχει μέσα του τίποτε αληθινό. Όταν λέει ψέματα, εκφράζει τον εαυτό του, γιατί είναι ψεύτης, κι είναι ο πατέρας του ψεύδους»(Ιω. 8,44).

Ο διάβολος μπορεί, σαν λεπτό πνεύμα που εί-ναι, να πλησιάζει το νου του ανθρώπου και με ψεύ-τικά συναισθήματα να παριστάνει εικόνες και φάσματα -κατά φαντασία-, και έτσι να αποπλανά, όσους ασφαλώς τον παραδέχονται. Επειδή από τις γραφές γνωρίζει όσα το Άγιο Πνεύμα κατά καιρούς προείπε ότι θα γίνουν, προλαμβάνει με ψεύτι-κες εικόνες και φαντασίες, για να αποπλανήσει τους πιστούς, να αποδείξει αναληθείς τις θείες προρρή-σεις και να προβάλλει τα δικά του όργανα.

Η προφητεία, για τους πιστούς, δεν έχει μεγά-λη σημασία, γιατί δεν μας πληροφορεί για κάτι και-νούργιο, που πρέπει να μάθουμε. Εμείς βαδίζουμε «με την πίστη» και όχι «με την όραση». Άρα δεν χρεια-ζόμαστε πληροφορίες, μάλιστα για όσα θα συμβούν στο μέλλον, αφού θα μας γίνουν γνωστά και εμείς τα προσδοκούμε.

Με την προφητεία ο Θεός μάς πληροφορεί ότι μένει «πιστός τηρητής των υποσχέσεών του» (Ψαλμ. 144,13) και μας ενισχύει την υπομονή με το να μας αποκαλύπτει έμπρακτα ότι παραμένει πάντοτε μαζί μας. Σημαντικότερη αξία έχουν οι προφητείες, που αναφέρονται στον ερχομό του Θεού Λόγου και που αποκαλύπτουν ότι αυτός είναι ο μόνος ανα-μορφωτής και σωτήρας του κόσμου και ειδικά του ανθρώπου, που κατρακύλησε στη φθορά.

Αυτό ήταν το κέντρο του πόθου και του ενδιαφέ-ροντός μας, που πραγματοποιήθηκε όταν ήλθε το «πλήρωμα του χρόνου», καθώς ο ίδιος ο Λόγος προανήγγειλε και πραγματοποίησε. Οι υπόλοιπες προφητείες, που αναφέρουν οι θείες Γραφές, αλλά και οι πατέρες της Εκκλησίας, «κινούμενοι από το Άγιο

Πνεύμα», σκοπό έχουν το στηριγμό των ανθρώπων στην πίστη τους και προλέγουν όσα θα τους συμβούν, κάτι που, όπως είπαμε, αποδεικνύει ότι η πρόνοια του Θεού παραμένει μαζί μας.

Οι προφητείες δεν γίνονται συνήθως χρονικά γνωστές για να μην εκβιάζεται η ελευθερία του ανθρώπου. Ο Θεός μπορεί να σώσει όλο τον κόσμο αυτόματα και δωρεάν, αν και το δωρεάν είναι δεδομένο ούτως ή άλλως, αλλά δεν το κάνει αυτό, για να δείξει ο άνθρωπος τί προτιμά. Με τη θέλησή του ο άνθρωπος αρνήθηκε το θείο θέλημα και έγινε η πτώση. Τώρα πρέπει να εκδηλώνεται θεληματικά η πρόθεση του ανθρώπου και να μην υποτάσσεται εξαιτίας του φόβου ή της βίας. Η προφητεία είναι η μαρτυρία ότι τα πάντα κυβερνά η θεία πρόνοια. Αυτή μας αφυπνίζει να κρατούμε την πίστη και την ομολογία μας σωστά.

Η προφητεία δεν αλλάζει τίποτε από την περιεκτική πρόνοια του Θεού, αλλά ξυπνά τον άνθρωπο -που συνεχώς παραμελεί το καθήκον του-, και που αν συνεχίσει έτσι, αναγκάζει τον Θεό να εφαρμόσει την ποινή των παιδευτικών συμβάσεων, που είναι ου απροσδόκητοι πειρασμοί, «οι συμβατικές επιφορές».

(Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, Συζητήσεις στον Άθωνα, Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 13, σ. 75-80)

Πηγή: vatopedi.gr